

que en aquella primerament referida Assemblea van aduir-se en pro de la condonació, una mena de recança barrejada amb dubte, m'obliga a insistir sobre el particular; recolzada en part en ço que deia un dia el Dr. Poudevida: "La màxima economia de cada mutualista està en raó directa de l'acumulació de capital en el fons mixte". "Es obligació sagrada i ineludible de tot metge mutualista procurar incessablement el màxim augment del capital del Fons mixte:" Altrament, una pregunta: Quan n'hi haurà de sobrant en el Fons mixte?

No vull pas discutir si val més el que hi hagi moltes pessetes al Fons mixte o bé si val més el que siguem molts els inscrits, per més i que crec i em decanto per això darrer.

Però, fixem-nos en si la condonació de les derrames del primer grup d'Invalidesa, és o no el millor dels mitjans per a aconseguir-ho.

Són (segons el núm. 73 del BUTLLETÍ) 1,652 els inscrits al I grup d'Invalidesa i solament 1,186 els del segon (no comparem amb els de la secció de Vida, perquè fa pena). Sé prou bé que n'hi han que són al primer d'Invalidesa i no poden ésser del segon per defecte físic, però mai no podem creure que els que en aquest cas se troben, arribin a ésser quasi mig miler, sinó que n'hi ha força que són del primer i només que del primer, perquè també només del primer els són afranquides les prorrates.

Potser la meua malfiança (filla només de l'estimació a la Mutual) em fa creure que són més dels que en realitat són, però és que així i tot, per una elementabilíssima raó d'ètica i de justícia, caldria que cuidéssim que no n'hi pogués haver cap.

L'especulació a espatlles de la Mutual, àdhuc i que fos només que un el qui la fés, hauríem de tenir-ho per una vergonya i un pecat. Pecat per ell, però vergonya per a tots.

Es fortament significatiu el que hi hagi metge que, podent amb una migradíssima quantitat assegurar-se 25 pessetes diàries el dia de malalt, es dongui per satisfet amb 150 al mes. Per què li bastaran demà de malalt?

Per tot això i per moltes altres coses, però principalment perquè ningú no pugui injustament gaudir-se de la Mutual i falsejar-ne el seu lema: "Tots per un, un per tots", canviant-lo en "Tots per un, un per hom mateix", el qui subscriu proposaria que aquelles 25.000 pessetes a què ens

hem referit o el sobrant que es cregués del Fons mixte, que es destini a condonar les quotes de compensació al primer grup d'Invalidesa i, si pogués ésser i abastessin, una indulgència més o menys duradora per a tots el qui per defecte físic puguin veure's privats d'ingressar a aquell primer grup.

Heus ací un de mitjà per a plegar més inscrits al primer grup d'Invalidesa, amb el moral avantatge que així, almenys, el negoci, el faria un desvalgut.

En el cas de no poder ésser això, per tal com representaria potser un perill per a la solidesa de la Mutual, la condonació de les derrames del primer grup d'Invalidesa hauria d'estar condicionada a l'ingrés a tots els grups de la Secció.

* * *

De manera i concretant tot ço dit en proposicions, el qui subscriu, delegat de la Secció o Districte de Reus,

Proposa a l'Assemblea:

1er. Que s'acordi que d'ací en endavant no es condoni la derrama del primer grup d'Invalidesa.

2on. Que en aquest primer grup s'hi dongui ingrés a tothom i sense necessitat de certificació de cap mena.

3er. De no ésser això possible per quant pogués ésser un perill per a la solidesa de la Mutual: Que s'acordi que, per a gaudir del benefici de la condonació de la quota de derrama corresponent al primer grup d'Invalidesa, forçosament s'hagi d'ésser inscrit a tots els grups de la mateixa Secció, llevat del cas que causes alienes a la seva voluntat li en privessin.

* * *

El Consell Administratiu de la Mutual Mèdica, després d'estudiar detingudament aquesta proposició, n'ha recollit l'esperit, que el tradueix en una de les proposicions que presenta i que abans s'han transcrit.

* * *